

Temps Pasqual - Quart diumenge

Per Administrador el dg., 21/04/2013 - 09:00

[Ac 13,14.43-52](#)

[Ap 7,9.14b-17](#)

[Jn 10,27-30](#)

-Jo **reconec les meves ovelles i i elles em reconeixen a mi** (Jn 10,14)- **Aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe** (Fets 13,48) -L'oració col·lecta parla d'un **Ramat feble** i d'un **Pastor fort** : **Aquest EM TROBA i l'ovella endevina que, graciosament, HA ESTAT TROBADA**: fou el cas del Deixeble i de Maria Magdalena o de l'esclava de Sara, Agar.

-**Sant Pau** afegirà un matíç propi genial, amb el seu estil apassionat, a Fil. 3,16 : *Jo no vull dirque ja hagi assolit tot això o que ja sigui perfecte: **Hi corro al darrera per tald'apoderar-me'n, ja que també Jesucrist es va apoderar de mi.***-Impactant passatge de Gèn. 16,13-14. **Agar va invocar el Senyor que li havia parlat amb el nom del Déu que em veu, perquè es deia **¿No he vist el qui em veu?**** Per això aquell pou s'anomena *Lahai-Roí* (que vol dir *Pou del Vivent que em veu*). Es troba entre Cadeix i Bèred. També l'Ev. de Lluc en l'episodi del publicà **Zaqueu** presenta suggerent **sincronia entre aquest i Jesús**. Quan el publicà s'enfila a l'arbre per veure Jesús que passava, ignora que Jesús maldava per veure'l i que arribaria a sopar a casa seva aquell mateix vespre, amb ell i amb d'altres publicans amics, de la contrada.-Fa pocs dies feiem esment de com el matí de Pasqua M. Magdalena, Pere i el Deixeble *que Jesús estimava, corrien esverats a la tomba de Jesús* per a esbrinar el sentit de la buidor del sepulcre; **El Deixeble correu molt més ràpid. Tots tres donen la preferència a Pere**, que entra i *certifica* -mena de **notari**- que només conté una síndone (o unes benes) i el sudari plegat a part, en un racó. Entra, després, **el Deixeble: veié el conjunt i CREGUÉ. ¿què hi va veure?..** De l'encert de la seva *descoberta acredita* l'elogi de l'Octava quan -en presència dels altres i de Tomàs- Jesús pronuncia **el macarismo o benauranat: -feliços aquells que sense haver vist han cregut**. La **vidència** prové de l'ús d'una **facultat superior del Deixeble que Jesús estimava**. Maria -insisteix l'Evangelista- quan marxen els deixebles, *hi restà plorant al peu del sepulcre: rebé el premi de l'Esposa del Càntic dels càntics, la visió del Senyor*, expresada només amb dues paraules de **crida i de reconeixement: Maria! - Rabbuni!** De tots tres protagonistes tenim també nosaltres **accions**. I cal, igualment, **saber com** -cadascú d'ells (lucidesa de l'autor del 4t Evangelí) **posseeix un tret característic i propi de llur estil de MIRAR la realitat**, expressat amb un específic i qualitatiu **verb grec que descifra diferentment els continguts del fet**. **Tractament joànic ben especial de l'experiència de Maria Magdalena. Una veu!: el meu estimat; mireu, va trescant per les muntanyes, saltant per les collades!. El meu estimat és semblant a una gasela o a un cervatell. Mireu-lo! És darrera la nostra tanca, guaitant per la finestra, espia per les gelosies. El meu estimat parla i em diu: Aixeca't, amiga meva, bonica meva, i vine.** (Ct 2,8-10). Jesús li diu: **Dona, per què plores? qui busques?...** Jesús diu: **MARIA!** - Ella es gira i li diu en la llengua dels hebreus: **RABUNII!** En tant que ell: *Deixa'm anar que, encara no he pujat al Pare.* (Jn 20,14-16). **Els dos primers textos de la litúrgia d'enguay** (recordo el 2n de la lectura dels **Fets Apòstols 13,48: Aquells que Déu havia destinat a la vida es convertiren a la fe, i els altres dos** triats com a mostra, poden semblar **ahora encoratjadors o irritants** i obliguen, tanmateix, a la reflexió i visió de conjunt i a assumir, per exemple, aquella mateixa provocadora constatació de **Sant Agustí** als aplegats a la seva catedral d'Hipona, connectant força bé amb la lectura dels Fets d'enguay (Jueus i prosèlits) davant el testimoni dels germans: **Alguns són fora, però els veig dins - d'altres semblen dins, però hi són fora**. M'he permès de fer aquestes consideracions, dins l'oceà d'experiències de la fe, d'un **descobrir-se trobats de manera sorprenent**. Déu és tan lliure i original, tan conscient del que hi ha en el cor humà que, fins i tot, conec un que el va **trobar** mitjançant un **placebo**, que només s'aguantava per la seriositat d'una recerca que -només l'*Escrutador* dels cors- l'**inicià** amb misteriosa condescendència en el do immediat de la fe i l'obrí a una creixent lucidesa, que ell va treballar amb la Gràcia rebuda. Ens movem dins el **misteri del TROBAMENT amb el Senyor: Qui duu la iniciativa?** La confiança d'un conegut que -quan comptava només 4 anys de vida, i al marge del que l'envoltava- rebé la gràcia de **sentir-se TROBAT, i m'ho manifestava, ja gran, que mai no l'ha vist absent de la seva experiència**. **PARADOXA i DIALÈCTICA DE L'ATRIBUT CRÍSTIC DEL BON PASTOR** Els Evangelis Pasquals del 4t diumenge dels cicles A-B-C pertanyen al **cap. 10è joànic** i tenen com a temàtica, **Jesús, BON PASTOR**. En cada cicle destaca la insistència, en altres tants moments, de tots **DOS RECONeixEMENTS: haver estat TROBAT pel qui s'avançà a TROBAR-NOS: JO RECONEC LES MEVES OVELLES I ELLES EM RECONeixEN A MI**. **El s'ha avançat en l'elecció d'Israel: i en la nostra personal: èrem poca cosa, però ens ha preferit i TROBAT i ACOMPANYA: nosaltres EL RECONeixEM, doncs s'ha acreditat PER LA SEVA OBRA D'AMOR, fins a anorrear-se prenent la condició de company de viatge, per aconseguir-nos la DIVINITZACIÓ**. Fins aquí arriba la **GOSADIA DE LA FE**. M'espanta el que estic dient i confessar **M'HA TROBAT** i creure que el seu Esperit em deixa fer les afirmacions del començament, ni que sigui amb molta confusió i vertigen, però amb fermesa: **TROBAT** i sostingut. El camí d'Israel -el més petit i feble dels pobles- contrastat als grans imperis polítics, resta plasmat en un **SALM, el 23(22)**: tracta del camí dels seus pares, esclaus a l'Egipte poderós i ho transporta a l'experiència personal del creient. El cicle A d'aquest 4rt diumenge de Pasqua **l'incorpora a la pregària col·lectiva i a la individual**. A aquest propòsit voldria (som ara al cicle C) fer **dues postil·les. 3.1ª. postil·la El SENYOR és el el meu PASTOR**: M'adono que això significa, per la seva part, **ABAIXAMENT I DESCENS: s'ha fet MEU** i com orientat al meu servei, com si em necessités. Aquesta fora la gran notícia, l'Evangelí ...2ª postil·la: **L'asseveració sàlmica no pot disimular COM el Pastor -idealment considerat en una història humana- i malgrat la ficció literària, té com a horitzó el SACRIFICI, i l'escorxadador farà la seva obra**. Això sembla dissimular-ho el Salm 23. El Pastor, sovint, ni és el propietari o viu del seu treball i vendrà l'animal o cobrarà de l'amo. Ara podem entendre millor el Salm en la completa biografia del **SERVENT DE YHWH: no tenir això present idealitza en excès el sentit i la densitat del Salm...** La **PARADOXA JOÀNICA**: Aquest **PASTOR** del cap. 10 del 4t Evangelí és -ahora i radicalment- **l'ANYELL: la seva denominació més autèntica pel nostre evangelista**: en el seu binomi d'**Home-Déu l'identifica**

i constitueix el seu Misteri d'Amor boig, que fa esclatar tots els nostres raonaments. **a)** L'endemà, Joan tornava a ser en el mateix lloc amb dos dels seus deixebles i, **fixant la mirada en JESÚS que passava**, va exclamar: **MIREU L'ANYELL DE DÉU!** Quan aquests dos deixebles el sentiren parlar així, **van seguir Jesús** (1,35-37) **b)** Per als jueus era el dia de la **preparació** (divendres sant, quan al temple es sacrificava l'anyell pasqual). **...quan arribaren a Jesús**, es van adonar que ja era mort i no litrencaren les cames...s'havia de complir allò que diu l'Esclatada: no li han de trencar cap os.(19,31.36-37). Vet aquí la **paradoxa i la dialèctica del cap. 10**, que s'ha de llegir des de la imatge del **SERVENT DE YHWH del 2n Isaïes**, servida amb tanta insistència a l'Ev. de **Lluc**. Aquesta dialèctica no descafeïna la bellesa i densitat del **Salm 23** o del capítol 10 del 4rt Ev: **només la situa i completa**. Sembla quelcom essencial i donarà raó de les consideracions precedents del **ser trobat, de rebre un nom i de la consciència d'un do que interpel·la el creient.L'AT reconeix en l'ÈXODE d'Israel, des de l'Egipte, la gesta de l'alliberament i la creació d'un Poble, i la canta i personalitza en una existència creient: YHWH ÉS EL MEU PASTOR, NO EM MANCA RES!** Ajuda, igualment a situar-se un altre SALM que canta la tornada dels exiliats de Babilònia en els temps de Cir de Persia: **Quan el Senyor renovà la vida de Sió, ho creïem un somni** (Salm 126). També el 114: **Quan els fills d'Israel sortiren d'Egipte; quan se n'anaren del poble estranger**: en totes dues ocasions el record de la gesta passa a l'oració sàlmica com a nova experiència del SER TROBATS i de **reconeixement. Potser -com a cloenda- servirà fer esment de l'encís d'unes dades de l'espiritualitat anglicana que m'han impactat ben relacionades amb la nostra temàtica.** 1.El poema **The Hound i Heaven** (el **Llebrer del Cel**, de Francis Thompson (+1907) - meravellosa traducció de Marià Manen.2.La pintura de **Jesus light of the World** de **Holman Hunt** **Apoc.20,1**. l'asseveració sàlmica **no pot dissimular com el Pastor -idealment tractat en una història humana- i malgrat la ficció literària, té com a horitzó el sacrifici i l'escotxador farà la seva obra**. Això sembla disimular-ho el salm.El Pastor sovint ni és propietari o viu del seu treball i vendrà l'animal o cobrarà de l'amo. Confesso que ara entèn millor el Salm en la completa biografia del **Servent de YHWH**: aquesta dificultat em feia mal i creava desconfiança.L'Evangeli Joànic presenta la dimensió dialèctica, després del Pròleg i del Baptisme de Jesús,i, amb total lucidesa i ens presenta clarament la **DIALÈCTICA** del tema. **Veient Jesús que passava s'adreça el Baptista a dos dels seus deixebles amb aquestes paraules::Mireu l'ANYELL de Déu!** Ells -en sentir-les- reberen la primera comprensió del testimoni del Mestre i **SEGUIREN JESÚS**.Vet aquí la **PARADOXA I LA DIALÈCTICA**, l'autèntic sentit de Salm, que cal llegir des de la imatge del **SERVENT DE YHWH**. = **l'anyell de la Cena de Pasqua dels jueus i dels himnes del 2n Isaïes. o de la figura de Jeremias i dels seus salms**.Aquesta dialèctica **no descafeïna la bellesa i densitat del Salm: només la situa i completa**. Sembla quelcom essencial i donarà raó de les consideracions precedents del **SER TROBAT**, de **rebre un nom** i de la consciència d'un **do que interpel·la i justifica la resposta del Poble de la Aliança en sentir-se reconegut.L'AT reconeix en l'ÈXODE d'Israel, des de l'Egipte, la gesta de l'alliberament i creació del poble per part del Senyor, i la canta: YHWH ÉS EL MEU PASTOR, NO EM MANCA RES:** pregària del salm - 23(22) = sortida d'Egipte, en particular celebra: **YHWH**.Ajuda a situar el Salm, que canta la tornada de l'exili a Babilònia: **Quan el Senyor renovà la vida de Sió, ho creïem un somni**, (salm 126),i el 114 :;**Quan els fills d'Israel sortiren d'Egipte; quan se n'anaren del poble estranger**, transformen en **pregària individual**, les dues gestes.i el **ser trobats i el reconeixement del Salm 23 a la nostra experiència de fe**. M'he permès de fer aquestes consideracions, en l'oceà d'experiències D'ACCÈS A LA FE, de l'ESDEVENIR **TROBATS** i del **TROBAR**. Saule es un bon exemple. Déu és tan lliure i original que, fins i tot, conec un que el va **trobar** a partir d'un **placebo** que només s'aguantava en la seriositat d'una recerca que el Senyor, **conexedor del que amaga el cor de l'home**, va agrair amb el do i la posterior lucidesa de la fe .**¿I que tindran totes aquestes reflexions amb el títol i especialització d'aquest 4rtidumene de Pascua? DIUMENGE DEL BON PASTOR**.Tot i que la tradició cultural de molts segles i, fins i tot, mil·lenis ha estat a Mesopotàmia, a Grècia, aplicat a la reialesa i al propi cristianisme té punts vulnerables que només elCristianisme ha obviat i, superant un punt feble podria ser un inmerescut títol, amb pecat original inclòs, tal era una certa injustícia en la formulació.

ETIQUETES

TROBADA
